

8M ♀ VAGA GENERAL feminista!

NO AGUANTAREM MÉS ELS VOSTRES PRIVILEGIS

Per què una vaga general feminista?

El 8 de març se celebra la Diada Internacional de les Dones Treballadores, una jornada que expressa la lluita de milions de dones que no tenen res més que el seu treball com a forma de vida. De Chicago a Petrograd, passant per la lluita de les obreres de la indústria tèxtil, de les treballadores domèstiques i del conjunt de dones treballadores, que històricament han mantingut viva la flama de la dignitat, contra l'explotació capitalista, patriarcal i racista, que ens nega el dret a una vida digna i a una sobirania plena com a dones, tant als Països Catalans com arreu del món.

“La pobresa té nom de dona” no és pas una frase feta. La divisió sexual del treball provoca que totes les tasques de la llar i les tasques de reproducció i de cura que fem les dones pràcticament en solitari no tinguin valor reconegut, econòmic, social ni institucional. Aquesta desvalorització és intencionada i no té res a veure amb la importància ni la naturalesa d'aquestes tasques, sinó amb el fet que s'han relegat històricament a l'àmbit privat, domèstic, fora del món productiu, sense donar-los un valor econòmic ni social. I cal tenir ben present que, si deixéssim de fer aquestes tasques, cap de les persones que som aquí no hi seríem, perquè cuidar les persones dependents, cuidar dels infants, procurar un envelliment digne a les persones grans, netejar, fer el menjar, rentar la roba, etc. són tasques imprescindibles per garantir el manteniment de la vida.

Les que més patim les retallades i la regressió en drets socials, en educació, en sanitat, en el sistema de pensions i en la no implementació de la llei de dependència som les dones.

En primer lloc, perquè aquestes retallades se sustenten en el treball de cures i reproductiu que fem de majoritàriament les dones: la responsabilitat d'aquest treball passa del sistema públic a les llars i, per tant, recau en nosaltres, a qui històricament ens han adjudicat aquestes tasques. **Hem estat les dones les que hem sofert la cara més dura de la crisi mentre l'Estat i les empreses es beneficien de tot aquest treball invisibilitzat i imprescindible.**

I, en segon lloc, perquè com a treballadores hem de patir també l'explotació a la feina, i encara més si aquesta està associada al paper de cuidadores que el capitalisme patriarcal ha destinat a les dones pobres: netejar, rentar, cuinar i cuidar. Les dones som les que tenim més contractes a temps parcial, jornades laborals més curtes, percepció de salaris fins a un 26% per sota dels dels homes, un menor reconeixement de la feina, etc. A més, unes pitjors condicions durant la vida laboral impliquen cotitzacions més baixes i, per tant, suposen prestacions més dolentes quan estem aturades, jubilades, o fora del mercat laboral per altres motius. De fet, 2 de cada 3 pensionistes que no arribem al salari mínim som dones. No podem consentir que quan exercim de treballadores de la llar haguem de patir un règim laboral semiesclau que ens jerarquitzava per la nostra procedència; no podem consentir que com a treballadores de la llar no puguem accedir a la prestació d'atur: hem de gaudir dels mateixos drets que qualsevol treballadora. El capitalisme patriarcal es beneficia de la nostra sobreexplotació amb la situació de les *Kellys*, les cambreres de pisos, garants dels guanys multimilionaris de la indústria turística, que precaritzava i aboca les treballadores a patir malalties cròniques. Denunciem també un atac contra les dones per part de tribunals mèdics, que primen els interessos econòmics abans que les nostres vides i dictaminen altes mèdiques no justificades.

8M VAGA GENERAL *feminista!*

Tot això amb unes institucions capitenajades per homes i dones amb corbata dins de l'Estat espanyol i francès, que estan buides de sobirania i en les que prima la lògica del mercat per sobre de les persones. Aquestes persones sostenen un sistema autonòmic que ens ofega i que, en comptes de garantir-nos una vida digna, ens retalla llibertats, ens desposseeix i ens precaritzava. Ho veiem a l'Estat espanyol, que mentrestant accentua la recentralització del sistema autonòmic amb el FLA i les retallades per poder pagar el deute financer, o a l'Estat francès, amb l'actual reforma del Codi del treball. I és que als Països Catalans només es podrà construir una alternativa que garanteixi una vida digna per a les dones i per a totes les classes populars, si és fora del regne d'Espanya i fora de la UE.

No ens alliberarem del capitalisme patriarcal sota un règim bastit en el silenci, basat en la nostra hiperexplo-tació. Només serà possible lluitant organitzades contra qui ens oprimeix, contra qui trafica amb els nostres drets per aconseguir uns resultats més bons a la borsa i als mercats.

Tenim clar que això és una guerra. Una batalla entre el manteniment de la vida o el capitalisme patriarcal i l'imperi del mercat. I és que aquesta ha estat la lluita del feminisme des de fa molts anys: posar la vida al centre.

Maltractades com a treballadores, com a dones, com a mares, com a malaltes, com a persones dependents, com a migrades, com a lesbianes, com a velles i com a joves, ha arribat l'hora de dir prou a la pau social que van decretar els partits i els sindicats del règim. I també ha arribat l'hora de dir prou amb tota la complicitat, també de la mà del sistema judicial, amb el sistema capitalista patriarcal, que justifica, silencia o relativitza els assassinats, les agressions i els maltractaments que avui dia patim les dones treballadores amb una impunitat esfereïdora.

No és pas casualitat que sigui un 8 de març i siguem les dones treballadores -a l'atur, amb feines precàries, treballadores domèstiques o amb persones dependents al nostre càrrec- les que aixequem amb urgència la necessitat de trencar una normalitat violenta contra totes nosaltres: la vaga general!

Per tot això, aquest 8 de març sortim al carrer i exigim allò que com a dones treballadores ens pertoca:

- Derogar la reforma laboral del 2012.
- Perseguir l'esclatxa salarial d'avui i de demà (també les pensions i la prestació d'atur).
- Recuperar i estendre els serveis públics relacionats amb la sanitat, els serveis socials i l'atenció a les dones i a la infància: des d'escoles bressols i hospitals fins als serveis de dependència. Perquè les seves treballadores tinguin unes condicions dignes, perquè puguin cobrir les necessitats col·lectives dignament i no siguin un pou de precarietat i l'excusa per exigir la nostra doble explotació a la llar.
- Acabar amb la segregació laboral de les persones trans.
- Eliminar el copagament en els serveis públics, des dels medicaments fins al transport.
- Combatre l'assetjament a la feina, ja que l'àmbit laboral és un àmbit més on rebem violència masclista i, sota la coacció de no perdre la feina, ens veiem més desprotegides per tal de defensar-nos-en.

I en definitiva, la lluita contra el capitalisme patriarcal i racista, pel repartiment del treball, de la riquesa i per la cobertura social de les necessitats d'atenció a la infància, a les persones malaltes i dependents i a totes les persones. La lluita per totes aquelles necessitats col·lectives que estan sent cobertes majoritàriament amb el sacrifici, el menysteniment i amb una violència estructural insuportable per les dones treballadores. Perquè la nostra condició no és la mateixa que la de les dones propietàries, les portaveus del capital i dels

8M VAGA GENERAL *feminista!*

partits que qüestionen l'existència de la violència masclista. Perquè nosaltres lluitarem fins al final per la senzilla raó que ens hi va la vida.

Per què serveix una vaga?

La vaga general és una demostració de força en la mesura en què s'atura la producció (sí, si ets home, també has de fer vaga al teu lloc de feina), el transport i la circulació de mercaderies, la provisió de serveis (universitats, per exemple) i per, descomptat, el consum. El dia de la vaga no es consumeix!

Els drets són col·lectius, així com ho és la lluita. És necessari que totes i tots plantem cara a aquest sistema econòmic, polític i social que ens ofega i ens esclavita.

Tenim el poder de canviar moltes coses, tenim el poder d'aturar-ho tot. Però cal que ho fem plegades.

Com puc participar-hi?

Si ets dona, ets la protagonista.

Tens centre de treball?

- Organitzem la vaga i les mobilitzacions al nostre centre de treball: acudeix a les assemblees que l'esquerra sindical està convocant als centres., Si no en trobes cap, pots promoure una assemblea de treballadores o posar-te en contacte amb amb el teu sindicat combatiu de referència.
- Enganxa el cartell als taulers, reparteix el manifest a les teves companyes i companys i explica les raons per les quals és necessària la seva participació.
- Denuncia la situació laboral de les dones als centres de treball.
- Informa't de les qüestions legals
- Si ets treballadora que vol fer vaga, et trobes en una situació de precarietat i se't fa difícil assumir la vaga sola, posa't en contacte amb el comitè de vaga feminista del teu poble o barri i demana suport.

Dubtes i respostes sobre l'exercici del dret a vaga:

- La vaga està legalment convocada i, per tant, si tens feina assalariada, tens dret a fer-ne.
- Encara que en el teu centre de treball no hi tingui presència cap dels sindicats convocants, pots adherir-te sense problema a la vaga.
- No cal ni et poden obligar a comunicar-ho amb antelació. Fer-ho podria considerar-se coacció i és denunciabile.
- La teva empresa no pot acomiadar-te per no anar a treballar durant una convocatòria de vaga. Fer vaga és un dret fonamental i l'acomiadament és NUL.
- L'empresa no pot substituir-te al teu lloc de feina per cap treballador/a, sigui de dins de l'empresa o de fora, durant els dies que facis vaga.
- L'empresa només et pot obligar a treballar si ha de prestar serveis mínims a la comunitat i tu ets una de les persones assignades per complir-los.
- Els serveis mínims només els han de fer les empreses que presten serveis públics i essencials per a la comunitat. Només l'autoritat laboral és qui decideix quines empreses han de tenir serveis mínims, no l'empresa.
- Si la teva empresa incorre en qualsevol infracció, no dubtis a recórrer a la Inspecció de Treball o al Jutjat de vulneració del dret a vaga.

8M VAGA GENERAL *feminista!*

- La Caixa de resistència és una bona eina per recuperar la retribució que l'empresa et descomptarà: el salari dels dies de vaga i la part proporcional de les pagues extraordinàries.

Fem possible la vaga general feminista més enllà dels centres de treball!

Volem fer evident la divisió sexual del treball; volem demostrar que sense el nostre treball de cures quotidià el món es col·lapsaria. Volem aturar-nos perquè les cures, treball indispensable per al sosteniment de la vida, no recaiguin només sobre nosaltres i s'assumeixin col·lectivament.

- Acudeix a les assemblees obertes, elabora, posa en comú les idees i comparteix les propostes per estendre el trencament de la normalitat durant la jornada del 8 de març.
- Si el moviment feminista o els sindicats combatius no n'han convocat encara, contacta amb elles i col·laboreu en organitzar-ne una amb tots els sectors de lluita feminitzats i tots els agents que considerem oportuns.
- Repartim octavetes que cridin a participar a la Vaga general feminista.
- No t'encarreguis de portar els infants al col·legi.
- No t'encarreguis d'escurar, estendre, planxar o anar a comprar.

I si soc home, què he de fer? Puc participar-hi?

La vaga general és una demostració de força en la mesura en què s'atura la producció (sí, si ets home també has de fer vaga al teu lloc de feina), el transport i la circulació de mercaderies, la provisió de serveis (universitats, per exemple) i per, descomptat, el consum. El dia de la vaga no es compra.

Aquest és el moment en què els aliats feministes i els homes solidaris amb la justícia social tenen un paper important en l'atenció de tot allò que calgui per garantir la plena participació de les dones en la jornada de lluita. Escolta les teves companyes!!

La vaga general és la visibilització del poder de la classe treballadora i aquesta jornada s'orienta a enfortir la urgència de prendre mesures en aspectes clau que afecten particularment les dones treballadores en tota la seva condició.

Organitza't amb la resta d'homes per veure com podeu donar suport i facilitar que les dones puguem participar en totes les mobilitzacions. Les dones ens aturem, però les cures no. Assumeix totes i cadascuna de les tasques de cures durant l'organització de la jornada i de les tasques quotidianes. Això no va d'un dia: cal que aquesta corresponsabilització sigui cada dia.

24 h, només dues hores o una "estoneta" al migdia?

La vaga està convocada durant 24 h a tots els sectors. El sindicalisme del règim ha decidit formalitzar només aturades parcials. La seva voluntat és aparentar preocupació per la lluita feminista, més que no tant una implicació real i garantir la participació de les treballadores i treballadors que representen.

